There are no translations available.

Spojení 5 moří

Jednou ze zemí, kde byl ve 20. století velký rozvoj vnitrozemských vodních cest byla evropská část Ruska. V roce 1962 byl dokončen ambiciózní plán na propojení 5 moří pro vodní dopravu, tedy moře Černého, Azovského, Kaspického, Baltického a Bílého. I přes určité nedostatky slouží dnes celý vodocestný systém vodní dopravě a v posledních letech byl zahájen rozsáhlý modernizační program vodních cest i flotily nákladních lodí. Do budoucna se plánuje výstavba druhých plavebních komor na plavebních stupních a také zvýšení hloubky především na Bělomořsko-baltském průplavu, aby jej mohly využívat i námořní lodě.

http://rtd.rt.com/films/the-canal-of-lost-hope/#part-1
Dokument o Bělomořsko-baltském průplavu - část 1

http://rtd.rt.com/films/the-canal-of-lost-hope/#part-2
Dokument o výstavbě Panamského průplavu - část 2

VOLŽSKO-BALTSKÝ PRŮPLAV
Průplav, spojující řeku Volhu s Baltským mořem, je dlouhý 588 kilometrů a je nejdelším průplavem na světě. Stavba této vodní cesty byla dokončena v roce 1964. Nahradila tak dosavadní Mariinský plavební systém, který byl vybudován již v roce 1810 a probíhal prakticky po stejné trase. Nový průplav vychází z přehradní nádrže u Rybinska na Volze a je veden přes Bílé jezero k Oněžskému jezeru, přes řeku Svir do Ladožského jezera a odtud po řece Něvě do Baltského moře. Protože je Volžsko-baltský průplav součástí Jednotného systému velkogabaritních (hlubokovodních) vodních cest, které na sebe navazují, je možné proplout trasou Severní moře – Baltské moře – Volžsko-baltský průplav -Volha – Kaspické moře až do Íránu.

BĚLOMOŘSKO-BALTSKÝ PRŮPLAV

Bílé moře s Volžsko-baltským průplavem spojuje Bělomořsko-baltský průplav a je tak jednou ze součástí »jednotného systému«. Je dlouhý 227 km, přičemž 90 km z této délky připadá na Oněžské jezero a 100 km na říční úseky, kterými je veden. Na průplavu bylo vybudováno 19 plavebních komor. Stavebním materiálem bylo opět dřevo. Průplav byl dokončen v roce 1933 a jeho stavba trvala pouhých dvacet měsíců. Průplav byl důsledně zmodernizován až v devadesátých letech minulého století, kdy byly i všechny dřevěné objekty nahrazeny betonovými.

Průplav sloužil také k vojenským účelům a na začátku II. světové války se ukázala jeho strategická důležitost při vojenských transportech plavidel z Leningradu do Bílého moře. Průplavem v té době proplulo více než 17 vojenských transportů obsahujících širokou škálu lodí od torpédoborců, ponorek, strážních lodí po doprovodná plavidla, remorkéry apod.

Seznam vojenských transportů: http://www.town.ural.ru/ship/ship/d3.php3

Interaktivní mapa průplavu:
http://map.infoflot.ru/region_europe/sever_zapad/belomorkanal/index_bbk.htm

MOSKEVSKÝ KANÁL

Spojení mezi Moskvou a Volhou a tím i celým jednotným systémem« zajišťuje 128 km dlouhý Moskevský kanál. Jeho stavba, která byla dokončena v roce 1937, trvala necelých pět let, a to i přes to, že byl z architektonického hlediska budován značně honosně a hloubkové parametry a užitné rozměry plavebních komor musely být stejné, jaké má Volha. Průplav začíná u Ivaňkovské přehrady a je na něm deset zdymadel. Moskva má přitom ještě další spojení s Volhou - po kanalizované řece Moskvě a regulované řece Oce.

VOLŽSKO-DONSKÝ PRŮPLAV

Dokonalost »jednotného systému« dotváří Volžsko-donský průplav, který spojuje Volhu s Donem a tím i s Černým mořem. Je dlouhý 101 km a má 13 plavebních komor s o dost menšími užitnými rozměry než plavební komory na Volze či Moskevském průplavu. O to výraznější je jeho nadnesená a až archaická architektura. Když byl kanál po dvaceti měsících stavby v roce 1952 dokončen, byl podél něj vysázen zelený pás, který je údajně tvořen dvaadvaceti miliony stromy. Kořeny stromů zpevňují svahy průplavu a jejich koruny chrání lodi v poměrně úzkém řečišti před silnými nárazy větru. Výstavbou Volžsko-donského průplavu se Moskva stala vnitrozemským přístavem pěti moří.